

Met mijn mond vol tanden...

door Claudia Verhoeff – Dierenartsenpraktijk Alkmaar Noord

Let op: deze tekst kan als schokkend ervaren worden. Niet geschikt voor kinderen onder de zestien jaar.

Het gebeurt me in het algemeen niet vaak maar soms sta ik met mijn mond vol tanden. Met enige regelmaat lijkt het er wel eens owp dat mijn witte jas kennelijk bij sommige eigenaren alle remmen los gooit om emotionele, delicatew, schokkende, of soms ronduit gênante kwesties met de dierenarts te delen. Dat levert noem het maar bijzondere momenten op...

Emotioneel

Je leert je als dierenarts in de loop der jaren wel een beetje pantseren tegen al het verdriet dat je zoal tegenkomt in de praktijk. Het komt voor eigenaren misschien prachtig meelevend over als je meehuilt bij elke euthanasie, maar voor jezelf is dat natuurlijk geen gezonde werksituatie. Soms wordt echter de grens van de waterlanders bij mij toch ongewild bereikt. Toen een jonge vader met twee

dochters van ik schat rond de zes en acht jaar met een benauwde kat naar mijn spreekuur kwamen had ik er al gelijk een slecht gevoel bij. De kat was nog maar twaalf jaar oud maar zag er veel ouder uit, ze was in korte tijd sterk vermagerd en had duidelijk moeite met ademen. Na lichamelijk onderzoek besloot ik direct een röntgenfoto te maken en mijn slechte gevoel werd helaas bevestigd bij het zien van de uitzaaiingen en de grote longtumor op de foto. Er zat niets anders op dan het arme dier te laten inslapen, op verzoek van de eigenaar pas de volgende dag, zodat thuis iedereen een heel klein beetje aan het idee zou kunnen wennen. Dat verhaal was op zich al verdrietig genoeg maar toen vertelde meneer me dat de kat van zijn vrouw was geweest. En dat zij een paar maanden daarvoor pas overleden was nadat ze heel ziek was geweest. En dat ze dol op deze kat was geweest. En zijn dochters vertelden me nog veel meer anekdotes over hun moeder en de kat. En nu moest ik dit beestje in laten slapen. Daar zat ik dan in de spreekkamer. Met een diep bedroefde man en twee huilende kinderen. Met een wit poesje dat haar laatste adem uitblies na mijn injecties. Naast een prachtig roze versierde schoendoos met bloemetjes waarin ze begraven zou worden. En de grote doos zakdoekjes die we altijd op voorraad hebben waar ik verwoed van uitdeelde. Ik heb nog nooit zo krampachtig geprobeerd tot tien te tellen.

Een kleine week later stond de man met zijn dochters weer aan de balie. Om me te bedanken voor alle goede zorgen. Zijn dochters hadden prachtige tekeningen voor me gemaakt. Ik kon eigenlijk geen woord uitbrengen en bleef maar weer tot tien tellen tot ze de praktijk verlaten hadden en heb de rest van de doos zakdoekjes zelf vol gesnotterd. Wat een vak...

Delicaat

Een tijdje geleden kreeg ik een eigenaar met een zieke kat met hoge koorts op het spreekuur. De kater was een echte buitenkat en liep kreupel met zijn rechter voorpoot. Er bleek een flink abces te zijn ontstaan na een vechtpartijtje met de buurkat. Die twee hadden wel vaker een robbertje gevochten met elkaar. Ik legde de eigenaar uit dat een abces een holte gevuld met pus is die ontstaat als een kattennagel de huid van de andere kat binnendringt. Het wondje is dan maar heel klein en zit dus snel dicht. Toch is er dan een vieze

nagel naar binnen gegaan met bacteriën. Daardoor ontstaat dan een ontsteking die bij katten vaak leidt tot een abces. Ik opende het abces en een ruime hoeveelheid stinkende pus lekte uit de wond. Met wat pijnstillers en een kuurtje antibiotica zou het weer helemaal goed komen. Meneer had toch nog één vraagje. Hij was zelf ook gekrabd door zijn kat en vermoedde een abces bij zichzelf. Of ik daar even naar wilde kijken en hij maakte zijn broek al los. Ehhh...

Schokkend

Zo nam ik ooit het telefoongesprek over van onze assistente. Een eigenaar was absoluut niet tevreden over de rekening en dat was nog zachtjes uitgedrukt. Het betrof in dit geval wel een eigenaar van een hond maar het gesprek nam een dusdanig bijzondere wending dat ik het de lezer toch niet onthouden wil. Meneer had een hond via marktplaats gekocht en wilde de hond enige tijd later naar het asiel brengen om allerlei redenen. Het asiel verplicht in zo'n geval een gezondheidsverklaring van een dierenarts.

De hond is door mijn collega helemaal nagekeken en er waren diverse afwijkingen gevonden, die in de gezondheidsverklaring door hem beschreven werden inclusief adviezen om ze op te lossen. Tot slot was een consult bij meneer in rekening gebracht. En dat was tegen het zere been. Want het was toch te belachelijk voor woorden dat we daar geld voor rekenden. En de hond had niet eens een behandeling gehad. En mijn collega verzon alleen maar dingen om er rijker door te worden.

En die (lelijk woord)-hond had al zoveel geld gekost. Hij had al het halve huis naar de (lelijk woord) geholpen door alles onder te (lelijk woord voor) urineren. En of ik wist wat hij nu ging doen??? Hij praatte zo hard dat het in de hele praktijk te verstaan was: hij ging nú op de factuur schijten!!!

Gênant

Na bijna vijftien jaar ervaring heb ik inmiddels al flink wat bijzondere momenten meegemaakt. Maar het laatste spant de kroon wat mij betreft. Een aantal weken geleden kwam een hele bange kat in de opname die voor vaccinatie bij mijn collega was geweest. Ze was zich rot geschrokken van het enorm slechte gebit van de kat. Het was dusdanig slecht dat ze besloten had de kat op de praktijk te houden om

gelijk de volgende ochtend onder narcose het gebitje te laten reinigen door mij. Ook ik was de volgende ochtend onder de indruk van de erbarmelijke staat waarin dit kattengebitt verkeerde. Alle kronen van de kiezen waren gedeeltelijk opgelost, er waren dus heel veel gaatjes tussen kroon en wortel. Met veel geduld en wijsheid sleep ik alle rottende kiezen door en hevelde ik de aangetaste worteltjes er één voor één uit. Het tandvlees was flink gezwollen en bloedde ook best een tijdje na. Na een lange sessie had de kater alleen nog zijn hoektanden over maar ik wist zeker dat zijn leven vanaf toen een stuk aangenamer zou zijn. Katten kunnen namelijk ook zonder kiezen gewoon brokjes eten. En deze kater in dit geval voortaan zonder pijn.

Vorige week kwam dezelfde kater met zijn eigenaar bij mij op controle. De man was laaiend enthousiast, hij herkende zijn kat echt niet meer terug. Hij was zoveel levendiger geworden, heel speels en het bange magere katertje was veranderd in een stevige vrolijke kat. Wat een verschil! Ik opperde dat kiespijn toch niet leuk was geweest voor de kat. Nee, daar wist meneer alles van. En dat het bij zijn kat niet één kies was geweest maar eigenlijk zijn hele gebit dat pijn had gedaan. Ja, ook daar kon meneer over meepraten. Want hij had zelf ook ooit een heftige ontsteking in zijn hele mond gehad. En de tandarts stond toen voor een raadsel. Want na twee antibioticakuren was er nog geen enkele verbetering. Tot meneer zelf de oorzaak had bedacht: zijn vriendin was al een tijdje vergeten haar medicijnen in te nemen. Tegen de witte vloed...

www.dierenarts-alkmaarnoord.nl